

* În ce privește teatrul, am să vă spun că am în fața mea un volum franțuzesc — cam prăfuit el — de peste 400 de pagini. E un exemplar din *Classiques Garnier*, unde, după cum se știe, sînt tipăriți și Xenophon și Velleius Paterculus și D-na de Stäel și Montesquieu. Opul se intitulează: *Oeuvres de Tabarin*. Acest „clasic” Tabarin n-a fost altul decît comediantul de bilci care, pe la 1622, improviza în piața Dauphine, între altele, „isprăvile și amorurile căpitanului Rodomont, nemaipomenita frumusețe a Izabellei și năstrușnicele născociri tabarinești”. Și azi faci mare haz cînd îi citești improvizațiile transcrise de altul. Și dacă înșiși franțujii nu se jenează să-l așeze printre clasici pe acest cabotin de iarmaroc, n-ai de ce să te jenezi tu.

De ce, dar, am respinge recunoașterea valorii — de unde și pînă unde se întinde — a actorului de mare haz și copleșitoare naturalațe N. Niculescu-Buzău? Căci dacă numitul Tabarin a creat pe fudulul căpitan Rodomont (de unde și vorba „rodomon tadă”), Niculescu-Buzău al nostru a fost „Maiorul Mura”. Adevăr zic vouă: dacă partea interpretativă a teatrului nostru românesc începe, să zicem, cu o Cucoană Chirița a lui Matei Milo, ori cu Hamletul lui Grigore Manolescu, apoi cuprinde negreșit și „comediile alea nemțești” de le juca Ionescu la „Junion”, și Coana Manda a lui Ștefan Iulian și Maiorul Mura al lui Niculescu-Buzău. Fără de care nu se poate.

Atît am avut de zis la ceasul cînd, după ce a împlinit 85 de ani, actorul vesel numit „Nea Buzău” ne-a părăsit, lăsîndu-ne ca moștenire niște prețioase „suveniruri teatrale”.

Lascăr SEBASTIAN

Festival Gorki

Cinstind memoria marelui scriitor și dramaturg, Teatrul Tineretului a organizat un matineu artistic „Maxim Gorki”.

A. Pop Marțian a prezentat o expunere sobră, densă, care a încercat să surprindă biografia și mai ales dramaturgia autorului *Azilului de noapte*.

Interesant prilej de experiență și verificare artistică a fost suita de fragmente din *Azilul de noapte*, prezentată de tinerii actori.

Al. Ciprian ca regizor a încercat să lege momente dramatice din primele acte, bazîndu-se pe cîțiva interpreți care poate ne-au surprins atunci cînd le-am citit numele în program... I. Ciprian, interpretul favorit al unor tineri teribili sau alintați, cinici și obraznici, a abordat rolul „actorului”. Ne-a plăcut flerul artistic al tînărului actor care și-a trăit rolul cu o credință ce depășea altitudinile artistice ale colegilor săi. Ne-preocupat de a-și îngroșa vocea (cum făceau de altfel aproape toți ceilalți), el și-a decupat rolul după o optică personală, cu seriozitate și suflu matur. A fost cel mai aproape de amarul textului gorkian. Interesant că un alt tînăr actor dotat cu mijloace de comedie, Cicerone Ionescu, a abordat rolul Tătarului cu mijloace și efecte simple dar de un elocvent dramatism. Al. Ciprian (Baronul), Gh. Păunescu (Luca), Mircea Angheliescu (Vasca Pepel), Lucreția Racovița, Mircea Stroe au adus mai mult decît simple prezențe scenice. Și totuși „spectacolul” a avut un aer de festival de producție neîn-jghebată sau oarecum improvizată. Am simțit prea ades tinerețea sub bărbile și mustățile lipite zdravăn, sub vocele îngroșate.

E un experiment interesant ceea ce au făcut tinerii de la Teatrul Tineretului, un act de curaj așa cum șade bine colectivului unui teatru tînăr. I-am dori să-i vedem mai des la lucru, dar cu o pregătire anterioară și cu mijloace mult mai ample.

În fond repertoriul universal îi așteaptă.

Experimentul se cere desăvîrșit.

Al. P.

Jocul de-a concursul

Există o dispoziție sau un regulament al Direcției Teatrelor, după care teatrele din Capitală își pot improspăta cadrele — atunci cînd e nevoie — cu actori din provincie pe bază de concurs. (Fac excepție artiștii distinși, cu activitate oficial recunoscută.) Adică doritorul vine la București și se prezintă cu una sau mai multe scene dintr-o piesă, pe care le rostește în fața unei comisii ad-hoc.

Se prea poate ca, la origine, măsura aceasta să izvorască din intențiile cele mai bune, respectiv de a asigura un trial riguros, o selecție de valori care să contribuie la păstrarea intactă a nivelului artistic